

Ebba-ust annab wargust üles.

So, moi nenda. Kui se tõesti olles, et ebba-ust igga üht wargust üles annaks, siis tulles wist suurem hulk wargustest päewa ette ja ebba-ust olles selle tarwis jubba hea ust; sest ebba-ustust ja wargustest polle kummagist pudo. Agga, et se lord ka on sündinud, et ebba-ust wargust üles andis, sellepärast kirjutan ma sedda sulle nago arrulist asja.

Seppameister G. D. olli tulline mees tullist rauda tagguma, ja teggi esimest tööd, mis iseenest kitis. Ta mees prukis ka omma jäggo süddame karrastust, ja hüdis karradahte mõnne su täie sanna kõrwadust, pididi tuhmi kõrwaga mees ollema, kes tal seppi poisiks ku aega ärra ellas.

Tomas olli omma himmu lõetsa tõmbamisest furguni ärra aianud, wõttis nouks taggast jada, ja olli lahsumise mällestusels meistri hõbbeda ninna tubbaka tosi kasa wõtnud. Kui G. D. omma tosi waia leidis, ei mõttelnud ta mu, kui Toma peale. Tomas kutsuti moisa ja aeti laddunud asja wäggise Toma peale. Meis-

ter prukis kül priikeste sanna kõrwadust, leif ilma asjata, Tomas wandus ennast walgeks. Pois kutsuti kohto ette, ei ühtegi, ilma süta jäi ta ka kohto ees, sest näggiat ei olnud, kes Tomas tosi wõtjaks olles tunnistand. Meister tosi ilma, kui kas hürest.

Seäl sai meister tullist wihha täis, teggi enesele üht näggo, mis üksi ei woi üles räkida, lõi ruusuga wasto pinki, prukis üht sanna kõrwadust teise peale ja ütles: „On Tomas ilma süta, siis olgo ta minnugi polest ilma süta; agga sedda ma ütlen: ni wiste, kui minna middagi tean, toos tulles minno kätte, ja sedda peab leif ma-ilm kuulda ja muist nähha sama, kelle käes ta on. Ni tõeste, kui minna middagi tean, tanna seljinnatsel tunnil kolme päwa pärast pannen ma sedda warrast keige ta suggu wõesaga hundi nahha sisse, kohbefordne hundi saaba pitkus olgo nende sabbadel ja hullumise himmo olgo neil lõpmatta, ja wiis nädalat peawad nad murdja karwa ja lombes kandma, ni tõeste kui minna omma taruise läbbi middagi tean.“ Meister läks nende sannadega toa uksest wälja seppi-loja pole. Mõnned naesed,